

Behind
The Scene

เรื่องเล่าเร้าพลัง

นางสาวอมรกานต์ บัวทอง
งานการพยาบาลผ่าตัดและคลอดบุตร
ฝ่ายการพยาบาล
ศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตน์

เยียวยา

"คำพูดที่หวังจะให้กำลังใจ
และเยียวยาหัวใจที่บอบช้ำของคนไข้
ได้แปรเปลี่ยนเป็นคำพูด
ที่กลับมาเยียวยาหัวใจของตนเอง"

ฉัน ขยับขาพาตัวเองเดินลงจากเตียงชั้นสองไปที่ระเบียงห้อง พลาจยกแขนชูขึ้นเหนือศีรษะเพื่อขยับไล่ความ
ง่วงงุน เข้าตรู่วันนี้ท้องฟ้าเป็นสีน้ำเงินเข้ม ยังคงมองเห็นแสงกระพริบของดวงดาวได้พอราว ๆ เสียงนกหลายชนิดที่
ฉันไม่รู้จัก ร้องเจื้อยแจ้วขณะกำลังบินออกหาเหยื่อในตอนเช้า กิ่งไม้ใบไม้โยกไหวไปตามสายลมที่พัดโชยอ่อน ๆ ฉัน
ปล่อยให้ตัวเองดื่มด่ำกับภาพบรรยากาศยามเช้าที่แสนโปรดปรานอยู่ครู่ใหญ่ ก่อนจะบังคับให้ตัวเองเดินไปเข้าห้องน้ำ
เตรียมตัวสำหรับการทำงานในเช้าวันนี้

ฉัน ลงลิฟต์มายังชั้นหนึ่ง สายลมเย็นพัดมาปะทะใบหน้าฉันเข้าอย่างจัง ฉันรีบขยับเสื้อคลุมให้กระชับเข้ากับตัว พลาจเดินอย่างรวดเร็วเพื่อไปปรับปรนทานอาหารเช้า ระหว่างทางฉันเลื้อยไปเห็นเอี่ยมสีฟ้ากำลังปลิวไหวตาม
จังหวะการก้าวเดิน เท้าเล็ก ๆ สวมรองเท้าสีขาวสะอาดสะอ้านก้าวเดินอาด ๆ อย่างมุ่งมั่นมาตามทางเดิน น่อง ๆ
นักศึกษาพยาบาลนั่นเอง น่อง ๆ กำลังถือหนังสือการพยาบาลสตรีตั้งครรภ์เล่มขนาดย่อมไว้แนบอก ฉันยิ้มให้กับภาพ
นั้นอย่างนึกเอ็นดู การได้มองเห็นนักศึกษาพยาบาลใส่ชุดเอี่ยมสีฟ้าที่ขมุกขมัวในการค้นคว้าและแลกเปลี่ยนข้อมูล
ซึ่งกันและกัน เพื่อนำไปใช้ในการพยาบาลผู้ป่วยบน Ward ทำให้ฉันทึ่งใจถึงวันเวลาเก่า ๆ ... วันที่ตัวฉันเองก็ยังมี
เป็นนักศึกษาพยาบาลอยู่

ตอนนั้น ฉันฝึกคอร์สผู้นำ (Leader) อยู่ที่สูติกรรม1 คนไข้ที่มานอนโรงพยาบาลล้วนแล้วแต่มีภาวะการ
ตั้งครรภ์ที่มีความเสี่ยงหรือมีภาวะผิดปกติ เช่น การเจ็บครรภ์ก่อนกำหนด ภาวะถุงน้ำคร่ำแตกก่อนการเจ็บครรภ์
ดาวน์ซินโดรม ภาวะทารกบวมน้ำ หรือแม้กระทั่งการทำแท้ง เป็นต้น โดยเฉพาะเคสที่นัดมาทำแท้งนั้น พี่พยาบาล
ที่สูติกรรม1 ทุกคนจะมีจุดยืนในการให้การพยาบาลที่ชัดเจนมาก คือ การให้ยาไซโตเทค (Cytotec) เพื่อทำแท้ง
ไม่ว่าจะเป็นการยอมยาได้ลื่นหรือการเหน็บยาทางช่องคลอดให้แก่คนไข้ ต้องให้แพทย์ผู้เป็นเจ้าของไข้มาลงมือกระทำ
เองเท่านั้น ทั้งนี้พี่พยาบาลให้เหตุผลว่า การให้ยาที่ต้องไปคร่ำชีวิตของผู้อื่นนั้นทำให้พี่พยาบาลรู้สึกไม่สบายใจและ
รู้สึกผิดเป็นอย่างมาก “เราสามารถปฏิเสธคำสั่งการรักษา (Order) ที่ทำให้เรารู้สึกไม่สบายใจและรู้สึกผิดในใจได้”
พี่พยาบาลกล่าวเช่นนั้น แต่กระนั้นก็ได้ละเลยการดูแลคนไข้ ยังคงให้การพยาบาลและดูแลช่วยเหลือให้คนไข้สามารถ
ผ่านพ้นช่วงยากลำบากไปได้อย่างเต็มใจและเต็มความสามารถ

จากนั้นมา จนถึงทุกวันนี้ ฉันได้รับเลือกให้ทำงานทางด้านสูติกรรมที่ฉันชื่นชอบ ฉันยังคงไม่ลืมปณิธาน
ที่ตั้งไว้ในใจตั้งแต่เมื่อครั้งยังเป็นนักศึกษาพยาบาล คือ หากมีคนไข้มายุติการตั้งครรภ์ ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม
และทารกนั้นยังมีชีวิตอยู่ ฉันจะไม่ยอมเป็นคนนำยาไซโตเทคไปให้คนไข้เป็นอันขาด ยกเว้นแต่กรณีทารกเสียชีวิต
ในครรภ์เท่านั้น

ฉัน เดินไปปรับปรนทานอาหารเช้าและรีบขึ้น Ward อย่างรวดเร็วเช่นทุกครั้ง เช้าวันนี้เป็นวันที่ยุ่งมากอีก
วันหนึ่ง มีคุณแม่มารอคคลอดและรอผ่าตัดคลอดเต็มเกือบทุกห้อง และที่สำคัญมีคนไข้มายุติการตั้งครรภ์ด้วย

ฉัน ทำงานที่ได้รับมอบหมายตามปกติ จนกระทั่งช่วงหนึ่งที่พยาบาลทุกคนยุ่งกันมาก มีคุณแม่พร้อมแบ่ง
คลอดพร้อม ๆ กันสองท่าน พี่พยาบาลอินซาร์จเรียกฉันด้วยน้ำเสียงเร่งรีบ “แนน พี่ฝากเอายาให้คนไข้ดมหน่อยจ๊ะ”
ฉันรีบทำตามคำสั่ง นำยาไซโตเทคไปให้คนไข้ที่มายุติการตั้งครรภ์อมใต้ลิ้น “ยามอมใต้ลิ้นคะคนไข้” ฉันบอกคนไข้พร้อม
กับยื่นแก้วยาในมือให้ แต่ในขณะที่ฉันยื่นแก้วยาใส่ในมือคนไข้ตัวเอง ... ฉันก็นึกขึ้นได้ถึงความผิดพลาดอันร้ายแรง
ของตัวเอง

ใช่แล้ว... คนไข้รายนี้มายุติการตั้งครรภ์เพราะทารกในครรภ์มีภาวะดาวน์ซินโดรม ทารกในครรภ์ยังมี
ชีวิตอยู่อย่างแน่นอน ฉันมองเห็นหน้าท้องของคนไข้มีครรภ์โป่งนูนขึ้นเล็กน้อยจากแรงเคลื่อนตัวของทารกในครรภ์
ราวกับจะย่ำให้ฉันได้ประจักษ์ชัดถึงความมีเลือดเนื้อและความมีชีวิตอยู่นั้น

ฉันเดินออกจากห้องคนไข้ด้วยหัวใจที่ห่อเหี่ยวสุดจะประมาณได้ ฉันรู้สึกสูญเสียความเป็นตัวเอง สูญเสียปณิธานที่ตั้งใจไว้เมื่อนานมาแล้ว ฉันกำลังมีส่วนร่วมในการพรากชีวิตผู้อื่นอย่างนั้นใช่ไหม ฉันเสียใจมากแต่ก็ไม่ได้เล่าให้ใครฟัง เพราะความรู้สึกผิดมันท่วมท้นเกินกว่าที่จะเอ่ยถ้อยคำได้ออกมาได้ ฉันฝืนใจทำงานที่ได้รับมอบหมายตลอดทั้งเวลานั้น

ปลายเวร เสียงออกเตือนขอความช่วยเหลือปลุกฉันให้ตื่นจากภวังค์ความคิดทั้งมวล ฉันรีบเปิดประตูห้องเพื่อเข้าไปดูคนไข้ คนไข้กึ่งนั่งกึ่งนอนอยู่บนเตียง ใบหน้าบิดเบี้ยวเหยียดด้วยความเจ็บปวด “ปวดท้องมากเลยคะปวดมาก ๆ เลย” คนไข้พูดพร้อมกับใช้มือทั้งสองข้างกุมหน้าท้องไว้ “รอสักครู่ นะคะ เดี่ยวตรวจภายในดู ปากมดลูกคงจะเปิดมากขึ้น” ฉันบอกคนไข้

พืพยาบาลอินซาร์จ มาตรวจภายใน ปากมดลูกของคนไข้เปิดเพิ่มเล็กน้อย แต่ยังไม่ใกล้ที่จะคลอดทารกออกมา พืพยาบาลอินซาร์จจึงฉีดยาแก้ปวดให้คนไข้

ฉันยืนอยู่ข้างเตียงคนไข้โดยต้องการสังเกตอาการของคนไข้มากกว่ารู้สึกอย่างอื่น คนไข้มองหน้าฉัน แววตาเต็มไปด้วยความเจ็บปวด ความเศร้าโศกเสียใจ ความรู้สึกผิด ความรู้สึกมากมายของคนไข้กลั่นออกมาเป็นหยาดน้ำตา หลังไหลออกจากดวงตาที่ร้าวราน ... หลังไหลเข้ามาในใจของฉัน “ไม่อยากจะให้ออกมาเลยคะ ทำใจไม่ได้ กลัวบาปกรรม” คนไข้พูดพร้อมกับสะอื้นให้จนสิ้นไปทั้งตัว ฉันสงสารคนไข้จับใจ ความรู้สึกผิดที่ท่วมท้นของฉันในตอนที่ทำให้ยาแก่คนไข้ นั้น คงเทียบกันไม่ได้เลยกับความรู้สึกของผู้หญิงคนหนึ่งที่กำลังจะได้เป็นแม่ แต่ก็ต้องมาสูญเสียลูกในท้องและสูญเสียความเป็นแม่ไปอย่างแทบไม่ทันตั้งตัว ฉันโน้มตัวลงไปใกล้คนไข้ คำพูดพรุ้งพรูออกมาเองโดยที่ฉันไม่ได้ตระเตรียมมาก่อน

“คนไข้พืพยาบาลนะคะ ทุกการกระทำขึ้นอยู่กับเจตนาของเรา เราไม่ได้ตั้งใจให้เรื่องนี้เกิดขึ้น ไม่มีแม่คนไหนอยากทำเรื่องแบบนี้ เราไม่ได้มีเจตนาร้าย แต่บางครั้งคนเราก็มีความจำเป็นบางอย่างให้ต้องฝืนใจทำในสิ่งที่รู้สึกว่าจะไม่ถูกต้อง แต่ไม่ว่าจะอย่างไรขอให้อ่อนใจไว้ นะคะ ว่าคุณก็ยังดีพอสำหรับทุกอย่างในอนาคต ดีพอที่จะเป็นภรรยาที่ดี ดีพอที่จะเป็นคุณแม่ที่อบอุ่น คุณก็ยังเป็นคนดีนะคะ”

คำพูด ที่หวังจะให้กำลังใจและเยียวยาหัวใจที่บอบช้ำของคนไข้ได้แปรเปลี่ยนเป็นคำพูดที่กลับมาเยียวยาหัวใจของตนเองอย่างไม่น่าเชื่อ ความรู้สึกผิดทั้งหมดของฉันเหมือนได้รับการอภัยแล้ว ความรู้สึกหนักหน่วงในใจได้รับการปลดปล่อย ฉันรู้สึกเหมือนดั่งได้รับแสงแรกของรุ่งอรุณหลังจากผ่านค่ำคืนมืดมิดมายาวนาน

ใช่... แม้ฉันจะรู้สึกผิดมากเหลือเกินที่เป็นคนให้ยาแก่คนไข้ แต่คุณค่าของฉันก็ยังคงมีอยู่ ฉันยังสามารถเป็นพืพยาบาลที่ดีได้ ยังสามารถทำคุณประโยชน์ ให้การดูแลช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และให้ความรู้แก่คนไข้ได้ คุณค่าของฉันไม่ได้หมดไปเพราะการกระทำเพียงการกระทำเดียวนั้น

คนไข้ ยิ้มน้อย ๆ ตอบฉันพร้อมกับพยักหน้า “ขอบคุณนะคะคุณพืพยาบาล” แม้หยาดน้ำตาจะไม่ได้เหือดแห้งไปจากใบหน้าของคนไข้ แต่แววตาและสีหน้าที่ดูเข้าใจและยอมรับได้มากขึ้นนั้น ก็เพียงพอแล้วสำหรับฉัน ฉันยิ้มให้คนไข้อย่างจริงใจ รู้สึกร่อนผ่านบริเวณขอบตาอย่างช่วยไม่ได้

หลาย ๆ ครั้ง ฉันทำหน้าที่เป็นผู้เยียวยาคนไข้ ไม่ว่าจะผ่านทางด้านร่างกายหรือจิตใจ แต่ครั้งนี้ฉันและคนไข้ เราต่างก็เยียวยาซึ่งกันและกัน รอวันที่บาดแผลของเราจะตกสะเก็ดและค่อย ๆ จางหายไป

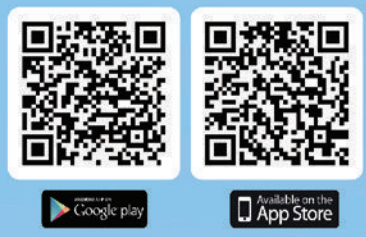

Application
RDU
รู้เรื่องยา

Application “RDU รู้เรื่องยา”
เพื่ออำนวยความสะดวกประชาชนในการใช้ยาอย่างถูกต้อง
และสามารถบันทึกข้อมูลการใช้ยา ซึ่งจะลดการซ้ำซ้อนจากการใช้ยา

SCAN QR CODE

แอปพลิเคชันนี้ต้องใช้งานผ่านสัญญาณ 3G/4G
หรือ Wifi ในการอ่านข้อมูล และสามารถดาวน์โหลดเก็บไว้อ่านได้

คลิกที่เมนูด้านซ้ายมือ

หรือคลิกที่ไอคอนมุมบนขวามือ เพื่อสแกน QR code บนซองยา เพื่อดูรายละเอียด
ชื่อโรงพยาบาล ชื่อยาสามัญ ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ และชื่อการค้า และจำนวนยาที่ได้รับ
สามารถคลิกไอคอนเพื่ออ่านรายละเอียดดลากยา ภาพยา ข้อบ่งใช้ อาการไม่พึงประสงค์

Scan QR Code
ที่ซองยา แสดงชื่อรพ.
ที่ได้รับยา วิธียา และจำนวนยา

ข้อมูลยา
เอกสารกำกับยา ข้อควรระวัง
การเก็บรักษา และวิธีการใช้ยา

สารยานำรู้
ข้อควรระวังเกี่ยวกับการใช้ยา
และการใช้ยาในผู้ป่วยกลุ่มพิเศษ

แสดงข้อมูลแผนที่
โรงพยาบาลและ
ร้านยาคุณภาพใกล้บ้าน

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ ฝ่ายเภสัชกรรม โรงพยาบาลรามาริบัติ
โทร. 02-201-1000 หรือ 02-200-3000